6 TEMMUZ 1963

FİYATI: 1 LİRA

AKİS

HAFTALIK AKTÜALİTE MECMUASI

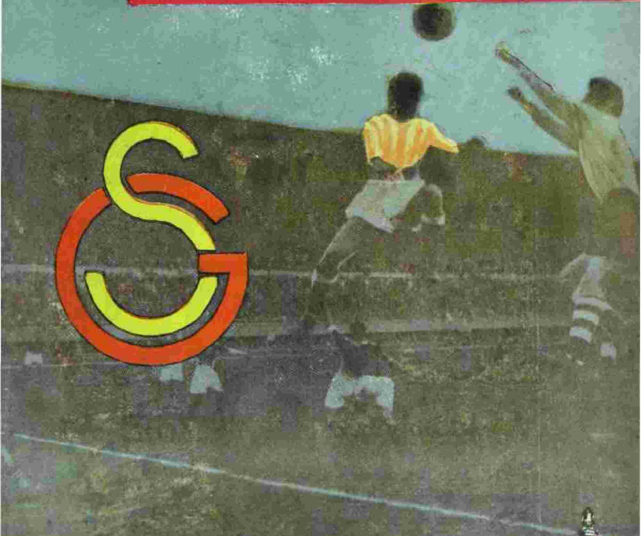

ŞAMPİYON

Kulüpler

Çifte Şampiyon

(Kapaktaki takım)

Bu hafta bütün Türkiye bir tek takımdan bahsetti: Galatasaray! Bunun bir sebebi vardır: 1963 Mayısının geride bıraktığımız son haftasını spor meraklıları kolay kolay unutamıyacaklardır. Alışılmış bütün ölçüleri geride bırakan biri amatör, biri hem amatör hem profesyonel, biri de katıksız profesyonel üçlü futbol maratonu sona ermiş ve şampiyonları bir sene ömürlü tahtlarına kurulmuşlardır.

Bu yıl bu üç tahta sadece iki taçsız hükümdar oturacaktır: Galatasaray ve 54 Bölgenin 70 küsur amatör kulübünün arasından süzüle süzüle Konyada yapılan finalde Trabzon İdmangücünü, İzmir Karagücünü ve Şekersporu geride bırakarak şampiyon olan Çukurova İdman Yurdu!

İki ayrı seri teşkil eden Milli Ligin ve Türkiye Kupasının tek galibi, başarılı Galatasarayın yolu gerçekten çetin ve çileli olmuştur. Bir yandan Milli Ligde karşısına çakan 21 rakibi ile 42 maçtan sonra güçlü Beşiktaşı yenip 1932-63 Milli Lig birinciliğini almıştır. Diğer yandan önüne gelen takımı turnuvadan sile sile sona gelmiş, Altay-Demirspor-Gençlerbirliği engeline çatmış, onları da eledikten sonra affetmeyen rakibi, ve eski dostu Fenerbahçeyi oniki günde yaptığı 6 maçın son ikisinde Üst üste dize getirip 1962-63 yılı Türkiye Kupasını da kazanmıştır. Bu başarı spor dünyasının sık sık görmeğe alışmadığı bir neticedir. Bu hafta bütün Türkiyenin Galatasaraydan bahsetmesi sebebi işte budur.

Turnuvaya bakış

Bu ikili şampiyonluğu tam ölçüsünde değerlendirebilmek için spor takviminin yapraklarını geriye doğru çevirmek lâzımdır. Millî Lig maçlarında Galatasarayın Kırmızı, rakibi Beşiktaşın Beyaz grupta durumları şu olmuştur.

Galatasaray

O.	G.	B.	M.	Att.	Yed.	P.
20	14	4	2	51	21	32

Beşiktaş

20	15	4	1	47	15	34

22 maçlık final savaşına götüren bu yola Galatasarayın, 20. maçtan sonra Beşiktaştan daha ilerde bir kuvvet olarak girdiğini söylemek mümkün değildir. Son merhalede de maçlar sert ve çekişmeli olmuş, 21 maç oynandıktan sonra durum şöyle görünmüştür.

Beşiktaş

O.	G.	B.	M.	Att.	Yed.	P.
21	14	6	1	45	11	34

Galatasaray

21	13	7	1	53	14	33

Bu tek puan farkı zafer kupasını Beşiktaşa vermek için beraberliği bile yeter hale getirmiştir. Bu arada dikkatli gözlerin gördüğü tek gerçek Galatasaray akıncılarının daha golcü oldukları keyfiyeti idi.

Galatasaray ve Beşiktaş 1924 yılından bu yana 148 defa karşılaşmışlardır. Bu maçlarda da Beşiktaşlılar 5 maç ile ilerde idiler.

57 maç Siyah - Beyazlıların salibi" yetiyle,

52 maç Sarı - Kırmızılıların galibiyetiyle,

39 maç berabere bitmişti.

Gol sayısı ise, küçük bir fark il- Galatasaray lehine idi. 243'e karşı Beşiktaş 239 gol atmıştı. Bu elbet, Galatasaray için maneviyatı yükseltecek bir unsur sayılamazdı.

Bu hava içinde oynanan finalde temel direği Turgaydan mahrum Galatasaray'ın (Bülent - Candemir - B. Ahmet - Suat - Talât - Kadir - Tank - Mustafa - Metin - Uğur) onbirini Beşiktaşın kuvvetli onbiri (Özcan - Erkan - Sabahattin - Yüksel - Süreyya - Kaya - Ahmet - Birol - Güven - Şenol - Rahmi) karşıladı. Fakat 49. dakikada Metinin çektiği penaltı ile yenildi...

Bu değerde bir maçta, bu değerde oyuncular şaka olsun diye ceza çizgisi içinde top ellemezler. Penaltıya son ümit, cankurtaran diye razı olurlar, sarılırlar. Ne var ki Sabahattinin umduğu şansı Metin Beşiktaşa tanımadı ve Galatasaray Milli Ligi 34'e karşı 35 puan ile kapatarak şampiyonluğu aldı.

İki amansız rakip

Şimdi sıra Galatasarayın, futbol sahasına ikiz eşi gibi doğmuş Fenerbahçe ile 181. karşılaşmasına kupa finaline gelmişti. Türk spor dünyasının iki sevgilisi 1909 dan beri 67 şer defa biribirlerin yenmişler, 46 defa da berabere kalmışlardı. Gerçi Galatasaray 7 - Fenerbahçe 0, Fenerbahçe 6 - Galatasaray 1 gibi ezici galibiyetler yok değildi. Ama bütün neticeler, iki takımın rakip olarak biribirine denk olduklarını ve cidden yakıştıklarını gösteriyordu. 29 Haziran 1963 gecesi, takımların tertibi şöyle oldu:

Galatasaray: Turgay Candemir

Galatasarayı çifte zafere ulaştıran Gündüz Kılıç

Ezeli iki rakip G.S. ve F.B. nin son şampiyonluk maçı

Dananın kuyruğu

. B. Ahmet - Suat - Talât - Kadri - Tank - Bahri - Metin - Mustafa • Uğur.

Fenerbahçe: Hasam - Osman - Özcan - Tuncay - Özer - Basri - Mustafa - Şeref • Ferhat - Avni • Selim.

Müsabaka, sert başladı, sert bitti. Fenerbahçe ligdeki talihsizliğini yenmek, Galatasaray bu kupayı da' kazanmak azmindeydiler, Galatasaray ağır bastı ve ilk engeli 2-1 ile aşdı.

Ertesi akşam Turgay - Candemir - Ahmet - Suat - Talât - Kadri . İbrahim - Mustafa - Bahri - Metin - Uğurdan teşkil ettiği yorgun bir kadro ile sahaya çıkan Galatasarayın Ali - Osman - Özcan - Tuncay - Özel - Avni - Mustafa - Ferhat - Şeref - Selim - Lefterden kurulu Fenerhahçeye karşı küçük bir avantajı vardı. Fakat pek iyi tanıdığı rakibine Karşı buna güvenemezdi. Nitekim öyle oldu ve ilk golü yedi. Ancak bu Sarı Kırmızılıların şahlanan enerjilerini törpüleyecek değildi. Önce bu tek go--le cevap verip kupayı almağa yeten beraberliği, sonra bir gol daha atarak büyük zaferi sağladılar.

Galatasarayın sempatik başkanı Ulvi Yenalın 17.5.1926 Cuma günü Taksimde oynanan Türkiye - Romanya maçının meşhur kalecisi Ulvi-Hakkı vardı: 1962-1963 senesi Galatasarayın altın yılı olmuştur. Sarı Kırmızılılar Atletizmde, Voleybolda, Basketbolda da şampiyon olmuşlardır.

Gerçi Galatasaraylılar zaferlere alışıktırlar. Meselâ milli maçların başladığı 26.10.1923 Cuma tarihinden o zamanlan hafta tatili günü Cuma idi- 1962 sonuna kadar oynanan 139 milli maça 395 oyuncu vermişlerdir.

Bilânço şudur:

2 milli maça hiç oyuncu verememişlerdir.

7 milli maça 6 oyuncu vermişlerdir.

4 milli maça 7 oyuncu vermişlerdir.

1 milli maça 8 oyuncu vermişlerdir.

1 milli maça 10 oyuncu vermişlerdir.

Moskovada 16.11.1924 de oynanan 0-3 yenildiğimiz maçta yer alan sekiz Sarı - Kırmızılı D. Ali - P. Kemal - Nihat - K. Hayri - Leblebi Mehmet - A. Nazif - 2 Mithat - Hoca Muslih idi. 19 Mayıs stadında 10.10.1962 de Habaşlere karşı oynanan maça iştirak eden on kişi de Turgay - Candemir - Suat - Kadri - Mustafa - Uğur - Tank - Birol - Metin - Uğur'dur.

Ama gene de, 1962-63 yılı bir şeref yılıdır.

Galatasaray ve Futbol

Türkiyede modern sporun tarihini futboldan, futbolun tarihini ise Galatasaraydan ayırmağa fiilen imkân yoktur.

Yıl 1899, on - onbeş yıldır, İngilizlerin İzmirde ve İstanbulda Football diye adlandırdıkları bir sporla avunup eğlendikleri bilinmektedir. Galatasaray Sultanisi çocukları da buna heves ederler. Ekseriyetini teşkil ettikleri bir ekiple ilk klübü kurarlar. Bunun adı "Sporting Football Clup"dür. Fahri Başkanı Ali Ferruh, Başkanı Dr. Rasim Paşa, Kaptanı Danyal -Galatasaraylı, Cimmast. Halterofil-, kâtibi Neşet -Galatasaraylı şehit-dir.

Başlıca sporcuları ise: Thalis, Patchko, M. Ali, Neşet, Markove, Jan, Bojoviç -Galatasaraylı meşhur cambaz Bulgar Jan- Rıza Tevfik, Kemani Nuri, Hasan Fuattır. Formaları Kırmızı beyazdır. Ama, siyah çorap giymektedirler.

Devir koyu istibdadın, taassubun İstanbulu kasıp kavurduğu, hafiyelerin kol gezdiği devirdir. "Bir takını gençler toplammışlar, "Hazreti Ali efendimizin mübarek başlarını tekmeliyorlar" tezviri bu klübü dağıtmağa yetti de arttı bile...

Ama çarklar bir kere dönmeğe başlamıştı. Bu ilk teşekkülü başkalarının takib etmesi mukadderdi. Bunlar d", ömürlü olmamışlardır. Sıraları şudur.

1901 - Kadıköy Futbol Klübü

1903 - Moda Futbol Klübü (İngilizlerin)

1904 - Elpis (Rum Klübü)

Bunlar, İngiliz Elçilik gemisi ve İmojen takımının da iştiraki ile ilk ligi teşkil etmişlerdi. Bu takımlardan birinde türk olarak yalnız Fuat Hüsnü vardır. Ama adını açıklayamamaktadır. Ona arkadaşlara oyun

boyunca "Yaşa Bohi,. Pas Bohi., Şut Bohi" diye bağırırlar.

Maçlar Fenerbahçe stadının şimdi olduğu yerde, Papazın s çayırında -Union Club- ve Kuşdili çayırında oynanırdı.

1905 de Galatasarayı Mekteb-i-Sultanisi öğrencilerinden Ali Sami, Emin Bülent -Kin şairi-, Asım Tevfik, Celâl -Şehit-, Bekir, Tahsin Nahit, Şirvan, Cevdet, -Taksim kışlası avlusunda yıkılan- tribünde bacağı kırılan Galatasaray reislerinden Cevdet Hoca- ve Kâmil kendi aralarında bir klüp kurmuşlar, heves edip bu maçlara katılmışlardır. Ama henüz isimleri yoktur. Onlara ismi Kadıköy halkı koymuştur. "Galatasaraylılar!"

Galatasarayın muzaffer onbiri
Zaferden zafere

Bu ilk futbol klubü ruhu ile de, adı ile de okuluna bağlı idi. İlk futbol oynayan türk onbiri Galatasaraylıdır. Bunu iki, yıl sonra affetmeyen rakibi, büyük dostu, zaman zaman dert ortağı olan Fenerbahçe takip edecekti. Öğretmen Enver bey, Nurizade Ziya, Hintli Asaf, Galip "baba", Nasuhi -Baydar- Hakkı Saffet, Şefkati, Elkatip Mustafa ve Hamdan ile başka Kadıköylüler ilk üyeleridir. Klübün ilk forması sarı . beyazdır.

Vefakârlar Klübü

Galatasarayı Galatasaray yapan gelenek ne sadece gençlerin, ne de yalnız büyük hocaların eseridir. Bunun bariz vasfı olan büyüğe saygı, küçüğe şefkat, yurda ve yuvaya vefa, dayanışma ve sportmenlik müşterek bünyeyi yıllar boyunca taş taş, tuğla tuğla işlemiştir.

Bu duyguyu 1 numaralı Galatasaraylı Ali Sami Yen kendi kalemi ile dile getirmiştir:

"...Klübümüzü tesis etmek fikrinden ilk defa, en yakın arkadaşım Emin Bülende bahsetmiştim. O daha büyük sınıfta idi. Mektepten benden evvel ayrıldı. Artık yalnız tatil günlerinde buluşabiliyorduk Çalışmalara bu kere Asım Tevfik ile tekrar koyulduk, grupumuzu genişlettik ve o zamanlar çok mesuliyetli bir iş olan cemiyet tesisi işimizi tamamladık...."

"...Emellerimizin kuvveden fiile gelmesi sırasında yanımızda çalışan Asım Tevfik olduğu için, onu hâlâ müzemizde sakladığımız, sicil defterimizin iki numarasına, Emin Bülendi de üç numarasına kaydettik..."

"...Aradan seneler geçti. Güneş klübünün doğmasına varan anlaşmazlıklar ve mücadeleler Emini çok üzmüştü, spordan ve sporcudan nefret ediyordu. Öyle zannediyorum ki, bizi artık yalnız şahsî dostluk bağlıyordu. Galatasaraylılık ortadan silinmiş gibi idi. Seneler tekrar akıp gitti. Unutamıyacağım kara bir gündü: Emin Bülend Göztepedeki evinde son saatlerini yaşıyordu. Sayın: eşi beni karşılarken:

—Aman, bu defa çok fena göreceksiniz, içeriye girmeden kendinizi

KÖŞEDEN

Galatasaray'dan Anılar

Vildan Aşir SAVAŞIR

Mektepten o yıl mezun olacaktık. Sene sonu gelmiş, imtihanlar yaklaşmış, tasalarımız artmıştı. Ama biz, gene de spor konuşmak için vakit bulabilirdik. Kolay mı? Türkiye ilk katışacağı Paris Olimpiyatlarına hazırlanıyordu; ve bizim bu çorbada tuzumuz vardı.

O akşam kimimiz Grand Courda, kimimiz arka bahçede çalışmış, yorulmuştuk. Etüd saatinde, kendimizi derslere vermeden evvel hem dinleniyor, hem de spor konuşuyorduk. Muslıh -17 defa milli olmuştur- dev gibi imtihanlar kapıda beklerken bizim bu avareliğimize kızar, söylenir ve önümüzdeki sırada başım kitaba gömerdi. Fakat biz kulağının bizde olduğunu bilirdik.

Suat -Ürgüplü-, Mehmet -M. Osman Dostel- ile futbolcularımızın ayaklarına hâkim olamadıklarından biribirilerine dert yanıyorlardı. Hangisi idi iyide hatırlamıyorum, bir ara:

"— Rahmetli Celâl" dedi "çocukları top kontroluna alıştırmak için ayaklarına ayakkabıları ters giydirirmiş!"

Bu elbette solu sağa sağı sola demekti. O sırada dersi ile son derece meşgul görünen Muslih birden geri döndü:

— Amma atıyorsun! Ters giydirirmiş de kramponlar çocukların ayaklarına batmaz mıymış?

•

Cici Burun Necdet -Necdet Cici- harıl harıl coğrafya imtihanına hazırlanıyordu. İçinde ona Hollandayı soracaklarmış gibi bir his vardı. Bir hafız ciddiyeti ve imanı içinde bu ülkenin bütün özelliklerini, deresini, tepesini hafızasına yerleştiriyordu. Günahı boynuna, belki de kulağına birşeyler fısıldanmıştı

Onun imtihandan son derece asık bir çehre ile çıktığını gören bir arkadaşı sormuş:

"— Ne haber Cici? İmtihan nasıl geçti?"

"— Bırak be! Bende talih mi var. Biz Hollandayı yuttuk, herifler biat Felemengi sordular..."

alıştırın, yüzünüzden bir şey anlamasın, diyordu.

Aylardanberi ölüme karşı yaptığı çetin mücadelede zavallı Emin, hem aslan gibi bünyesini bitik bir hale getirmiş, hem de ruhunu hırpalamıştı. Eliyle işaret ederek beni tâ yanına çağırdı:

— Ali Sami, dedi, şimdiye kadar sakladığım bir duyguyu sana açıklayacağım: Benim hakkımı yediniz. 2 numaralı Galatasaraylı benim!

Gözlerinin fert bir an için tekrar parlıyarak:

— Arkadaşlarına söyle, hakkımı Vermezlerse ruhum hepinizden davacıdır, cümlesini ilâve etti.

Emin, hayatının son büyük hamlelerinden birini yapmıştı. Başı yana devrildi, elleri yorganın üstüne mecalsiz düştü. Ben de şaşırmış kalmıştım, klübün bahsini ettirmek istemeyen insan bu mu idi?... Emimin son arzusunu yerine getirmek için evvelâ Asımla görüştüm. O da Emini çok severdi, klüp dertleri bizi birbirimize üç silahşörler gibi bağlamıştı. Asım, Emini kurtarmak için canım verirdi, fakat Galatasaraylılığını ifade eden alâmetten hiç hır şey terkedemedi, ona razı olamadı. Elinden gelmiyordu. Galatasaray kongresi, iş kendisine intikal edince, bu iki emektar arkadaşın her ikisi nin duygusundan heyecanlandı, her ikisini ocaklarına bağlılık zaviyesinden haklı gördü ve güzel bir neticeye vardır Emin de, Asım da Galatasarayın 2 numaralı Azası sayılacaklar, üç numara kimsenin malı olmayacak, konseye verilmeyecekti. Fakat hakikatte öyle olmadı. Eminin asil ruhundan münhal kalan yeri bir tek kişi değil, bütün Galatasaraylılar, bir anda, hisleriyle doldurdular!"

İlk tohum, ilk teşkilât.

Klişesi buraya aktarılamıyacak kadar soluk bir fotoğrafta Galatasaraylı ilk futbol takımını teşkil eden göster: Önde Tahsin Nahit. Ali Sami Emin Bülent, Reşat Şirvazi, küçük Ali bağdaş kurup oturmuşlar, arkalarında Abidin Daver, Tülyüz, Bekir, Nuri, Celâl Kemâl, onların arkasında da ayaktı Mazhar Asım, Milo, Cevdet ve Refik ayakta dururlar. Birinci Dünya Harbi bunların ve ilk Galatasaraylıların bir çoğunu alıp gitmiştir. Galatasaraylılık vefası onların mübarek havralarını, teknelerinde plaketlerinde, bilhassa gönüllerinde ebedileştirraiştir.

Bu başlangıç yavaş sayılamıyacak bir gelişme kaydederek 7.9.1921

Metin Oktay
Bir çift ayak

tarihine kadar ulaşmıştır. Bu devir Altınordu, Anadolu.. İdman Yurdu, Süleymaniye, Fenerbahçe, Hilâl, Vefa, Nişantaşı, Kumkapı, Darüşşafaka, Beylerbeyi, Bakırköy- Türkgücü, Galatasaray, Haliç Fener ve Üsküdarın, palazlanıp boy. verdikleri devirdir. Maçları yağmurlu havalarda şemsi yeli hakemler idare eder, sahayı seyircilerin insafı veya taşan heyecanı sınırlardı "Dayan Galatasaray!" diye bağırılan bu maçların süsü neşesi olan "Sarı kırmızı formamız revnaklar saçar - Yeşil çimen üzerinde gül gibi açar" sarkısını, bu gün saçları ağarmış, san kırmızılı, "Ateş - Güneş" çocukları sade sesleri değil, yürekleri de titreyerek anarlar.

Vaktiyle Kuşdilinde, kanarya kafesi gibi süslü, beyaz- boyalı bir köşk vardı. Fenerbahçe klübü idi burası. Burada Galatasaray Reisi Cevdet Hocanın başkanlığında 14 Temmuz 1922 de 16 klüp temsilcisinin katıldığı bir kongre toplandı ve Türkiye İdman Cemiyetleri ittifakının ilk başkanı ile Yönetim Kuruluna Başkan: Ali Sami, İkinci Başkan: Burhanettin -Felek-, Umumi Kâtip: Fethi -Hilal-, Muhasip: Nasuhi -Baydar- seçildiler. Böylece 1 numaralı Galatasaraylı 1 numaralı spor teşkilâtının 1 numaralı başkam oluyordu, İlk Olimpiyat kafilesinin -1924- başkanı olduğu gibi...

Bu tarihe kadar geçen süre içinde sayısız kupalar alınmış, ölçüleri hayli iptidai olmakla beraber rekorlar tesis edilmiş, bisiklet, koşu ve deniz yarışları kazanılmıştı. Ancak bunlar Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı ile beraber bir sicile bağlanmıştır.

Sarı - kırmızı formalı klübün 58 inci yaşını sürdüğü bugünde futboldaki durumu sudur:

1925 İstanbul şampiyonu
1926 İstanbul „
1927 İstanbul „
1928 Yapılmadı.
1929 İstanbul
1931 İstanbul „
1949 İstanbul „
1958 İstanbul „
1958 Türkiye „
1939 Maarif mükâfatı şampiyonu
1954-55 Profesyonel İstanbul şampiyonu
1955-56 Profesyonel İstanbul şampiyona
1951-58 Profesyonel İstanbul şampiyonu
1961-62 Milli lig şampiyonu
1962-6S Millî lig ve Türkiye kupası şampiyonu

Güneş çarpması-

Yukardaki zaferler listesine bakılınca sarı - kırmızılıların 1981 den sonra bir kriz geçirdikleri hemen göze çarpar. Eskiler buna, biraz da acı bir şaka katarak "Güneş çarpması" derlerdi. 1982 den sonra her sosyal bünyede belirmesi tabii olan bir kriz. Galatasarayda da kendini göstermiştir. Bunun çeşitli amilleri ve sebepleri vardır. Klübün iyi idare edilmediği iddiası, bazı kişilerin kaybettikleri iktidarı tekrar ele geçirme arzusu yahut hırsı, mektebi temel sayan anlayış ile emansipe klüp önleminin zıdlaşması bunların arasında idi... Camiaya büyük örnekleri geçmiş ve çoğu Tanrı rahmetine kavuşmuş eski Galatasaraylıların hatıralarına hürmeten bu anlaşmazlığın iki taraftaki şampiyonlarını ve davranışlarını anmadan işin hikâyesi şudur:

1985 de Galatasarayın ligde durumu hiç de parlak değildi. Hattâ perişandı. Küme düşmemek için İstanbul Sporu sadece yenmesi değil, averajını da düzeltmesi lâzımdı. Tenkidler, hırpalamalar, Ali Haydarın başkanı bulunduğu Yönetim Kurulunu yıpratmak için girişilen polemik amansızdı. Eşref Şefik, Sadun Galip ve eli kalem tutan deha bir çoğu bu kampanyada baş çekmekte idiler. İşte, ziyadesiyle meşhur İstanbul Spor maçı bu atmosfer içinde oynanacaktı. Maç oynandı ve keçi raifin küçüğü -önce "oğlak", sonra o da "ke-

çi"- şık, zarif ve usta futbolcu Rasihin -minkâri- attığı 3 gol ile kazanıldı. Arkasından da umumi kongreye gidildi. Kongre, önce Eşref Şefiğin kütükten kaydını sildi. Sıra Saduna gelince işe İmparator Yusuf Ziya -Öniş. karıştı, durumu ve Sadunu kurtardı. Fakat o tarihe kadar alabildiğine gerilen ip de nihayet koptu. Artık çaresiz, Güneş doğacaktı.

Yusuf Ziya, Baba Tahir, dekorasyoncu Selahattin Refik, Fantoma Kemal, Şadan, Kürt Haraza, Laz Ahmet ve çok forslu Cevad Abbas önce "Ateş - Güneş"i, sonra "Sarı - Kırmızı"yı, istin verilmeyince de "Güneş"i kurdular ve satırı aldıkları, döşeyip dayadıkları Sıraservilerdeki şahane binaya yerleştiler. Bu ekibin elinde çeşitli imkânlardan başka İş Bankasına tayinler yaptırmak gibi bir başka avantaj daha vardı. Onu ve şahıslara karşı beslenen sempati ve antipatileri kullanarak Galatasarayın kadrosunu iyice zayıflattılar.

Spor sahasına ikinci ligden giren Güneş çabuk İlerledi ve 1938 de bir sene evvelin şampiyonu Fenerbahçeyi de yenerek İstanbul Lig Şampiyonu oldu. Kuvvetli Beşiktaş da, ana klüp Galatasaray da bu yeni doğan acar onbirle baş edememişlerdi.

Bu devir Ali Haydar -prens-, İhsan İpekçi, Aslan Nihad, Şekip -Engineri- ve Muslih gibi idareciler için ye daha pek çokları için çetin bir mücadele devridir. Bunlar kâh suyuna, kâh dikine giderek dayanmasını bilmişlerdir. Büyük Atatürkün vefatından sonra. Cevad Abbasın politik takatinin tükenmesi, kaprislerin küllenmesi ve pek suni olan kardeş ayrılığının hergün bir az daha sevimsizleşmesi Güneş krizine son verdi. Şöhretli aslardan Galatasaraylılar yuvaya, Rebii ile Cihat -Kaleci- Fenarbahçeye, Leyla İbrahim Beşiktaşa geçmişlerdir.

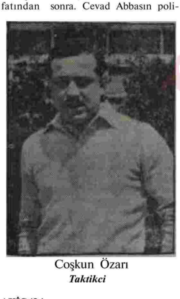
Coşkun Özarı
Taktikci

Kimseyi kınamadan tarihi bir ger çek olarak söylemek lâzımıdır ki Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakının otoritesini kaybettiği, Türk Spor Kurumunun da otoritesini bulamadığı, bu devir, maçlarda ayva bombardımanlarının ve gizli profesyonelliğin icat olunduğu ve asil geleneklerin kemirilmeğe başlandığı devirdir.

Bir rozetin masalı

Yıl 1923. Galatasaray Lisesinin son sınıfı ile ondan bir evvelki sınıf elele bir okul dergisi çıkarmaktadırlar. Bu yarı mizahi, yarı ciddi derginin adı "Kara kedi" dir.

Elden ele dolaşan, öğrencinin, öğretmenin pek sevdiği bu derginin karikatürlerini Afif -İş adamı Tektaşile Şinasi mimar Ş. Reşit Şahingiray- yaparlar, yazılarını da o güzelim el yazısı ile gramerci Simin beyin oğlu Ayetullah temize çekerdi. Her hafta iştiyakla beklenilen bu dergi -öyle tahmin olunur ki- şimdi ya klübün, ya da mektebin müzesindedir.

Bir gün Ayetullah bu dergi için eski harflerle içiçe bir G.S. yani "gayın ve sin" çizer ve sarı - kırmızıya boyar. Sonra bu resmi önce Şinasiye, sonra da Afife gösterir. Onlar beğenirler. O sırada Suat -Senato başkanı Ürgüplü-, Mehmet Osman -Büyük Elçi Dostel-, Vildan -Savaşır-, Ali bey -Mektebin şimdiki Müdürü Teoman- görürler ve heyecanlanırlar. Resim çoğaltılır, önce kitaplara, defterlere çizilir, sonra da levha halinde sıralara ve sınıflara asılır.

Bu resim artık Galatasarayın alâmeti farikası olacaktır.

Dr. Namık, aşık bir Galatasaraylı, idi. O tarihlerde toplanan bir kongrede bu resmi Şinasi Reşitin teklifi olarak reye koydurmak ister. Resim kongrede de beğenilir.. Ne var ki bu sadece lafta kalan bir "tasvip"tir. Onu kim rozet haline getirecektir?.. Önce mektep kooperatifi işareti mektup kâğıtlarına, defterlere bastırır. Sonra da -1925 de- Aslan Nihat ile Ömer Besim ortaklaşa sahip oldukları spor mağazası adına rozet olarak hazırlatırlar.

Bugün yakalardaki G.S. de, tıpkı İlk "Gayın - Sin" gibi ayetin tertibidir.

Ülvi Yenal
Kaleci Başkan

Âyet 1931 de, Dr. Namık ise 1933 de Galatasaraylı kuşakların kalblerine' göçtüler.

Pupa yelken

İşte, böyle doğan ve böyle gelişen bir "Galatasaraylılık ananesi"dir ki klübü bugünkü hale getirmiş ve Galatasaraylılar, artık okul ile bağını muhafaza etmekle beraber müstakil hüviyeti de olan klüp , içinde 1932 - 63 yılının büyük ve unutulmaz başarısını kazanmışlardır. Dikkati çeken taraf, bugün bu ruhu temsil eden adamın, Gündüz- Kılıçın bir "Okul Galatasaraylısı" olduğu kadar bir "Takım Galatasaraylısı" da olmasıdır. Bu Galatasarayı, iki başlı yaman bir kartal haline getirmektedir.

Galatasaray hiç bir zaman bir Fenerbahçenin, hatta Beşiktaşın popülaritesini kazanmış değildir. Ama bu, onun handikapı olmaktan ziyade avantajıdır. Zira bu hal ona "Galatasaray ruhu"nu vermiş ve taraftan olanın ve olmayanın' hayranlığını çekmiştir. Galatasaraylıların birbirine bağlılığı, birbirini tutması, takımın en ümitsiz maçlarda birden canlanıp beklenilmez zaferler kazanması maddiden çok, mânevi temele dayanan hasletlerdir. Centilmenlik, bilhassa sporun amatörlük günlerinde Galatasarayın icadı olarak spor hayatımızı süslemiş, Galatasaraylılar sahalara bir zerafet, incelik ve şıklığı da beraberlerinde getirmişlerdir.

Galatasaray, Türk Sporuna hismetlerini bu yıl büyük zaferiyle süslemiş bulunuyor. Bu aynı zamanda, azmin ve çalışmanın da zeferi olduğu için bütün spor âlemimiz için bir kıymetli ders yerine geçmelidir.